

Om Spørgsmaalet angaaende Pastor Rørdams Adgang til Folkekirkens Kirker kan der opstilles 3 Muligheder for Besvarelsen:

1) At man ikke gør nogen Forandring i den nuværende Lovgivning.

Herefter maa Pastor Rørdam være udelukket fra Benyttelsen af Kirkerne til Gudstjeneste, da Ryslinge Frimenighed indtager en væsentlig anden Stilling end de evangelisk-lutherske Frimenigheder, paa hvilke der er tænkt i Lov om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne af 30. Juni 1922 §§ 14—18.

Derimod vil Pastor Rørdam i Henhold til Lov af 19. April 1907 § 5, 2det Stykke, kunne forrette Begravelser paa Folkekirkens Kirkegaarde.

2) At give nye Lovbestemmelser, der aabner andre Trossamfund Adgang til at benytte Folkekirkens Kirker.

Dette Spørgsmaal om en Dissenterlov har været fremme i tidligere Kirkekommissioner uden dog at være drøftet til Bunds, og uden at der har været stillet Forslag i saa Henseende.

Det er muligt, at man med den nuværende kirkelige Situation for Øje maa tage Spørgsmaalet op paa ny, men dette maa efter min Formening ske i en særlig Kommission, og det vilde synes mig mindre formaalstjenligt at begynde en Lovgivning paa disse Omraader uden en saadan forberedende Behandling. Selv naar man indtager den mest imødekommende Stilling overfor de andre Trossamfund, maa der dog opstilles visse Kauteler, dels for at sikre, at de kirkelige Menigheder ikke hindres i den frie Brug af deres Kirker, dels overfor saadanne Samfund, der bestrider Folkekirkens Ret som kristeligt Kirkesamfund. Der vil ogsaa kræves Forhandling med vedkommende Trossamfunds Ledelse.

Dog er der et enkelt Punkt, hvor der allerede nu efter min Mening burde foretages en Ændring.

Jeg udtalte i Skrivelse af 16. April 1925: „Derimod maa han (Pastor Rørdam) formentlig for Frimenighedens Medlemmer kunne udføre Begravelser paa Folkekirkens Kirkegaarde i Henhold til Lov 19. April 1907 § 5, Stk. 2.

Jeg har ved tidligere Lejligheder haft Anledning til overfor Ministeriet at urgere, at denne Lov efter min Formening bør fortolkes saa liberalt som muligt, saa at man ved Begravelser betragtede Kirken som Begravelseskapel, og jeg vil anbefale, at man overfor Pastor Rørdam giver Loven en saa vidtstrakt Anvendelse som muligt. Frimenighedens Medlemmer er spredt over store Dele af Fyn, og medens det med Nutidens Kommunikationsmidler ofte vil kunne lade sig gøre at henlægge en Daab eller Indvielse af et Ægteskab til Ryslinge, bliver Forholdet anderledes ved en Begravelse, og netop ved saadanne i Familiernes Liv dybt indgribende Begivenheder bør man, saa langt det er muligt, undgaa pinlige Konflikter og fra Folkekirkens Side stille sig meget imødekommende.“

Jeg er imidlertid kommet til det Resultat, at den af mig ønskede Fortolkning af Lov 19. April 1907 § 5, Stk. 2, maaske vanskelig er mulig, da Lov 1. April 1911 § 4 udvider den nævnte Bestemmelse, men ikke til at gælde alle kristelige Trossamfunds Præster, men kun Præster ved evangelisk-lutherske Frimenigheder, den Klasse Frimenigheder, som der sigtes til i den samme Lov om Kirkers Brug §§ 14—18.

Da Ryslinge Frimenighed ikke hører til den Klasse, kan Loven ikke anvendes paa Pastor Rørdam.

Jeg maa derfor anbefale, at Bestemmelsen i Lov 19. April 1907 § 5, 2det Stykke, bliver udvidet til at gælde Kirker, hvor der intet særligt Kapel findes, og hvor vedkommende kristne Trossamfund ikke har særlig Kirkegaard.

Under en saadan almindelig Udvidelse af Loven vilde Pastor Rørdam komme ind, og man vilde vise andre Samfund en Imødekommenhed, som er naturlig, da de maa benytte Folkekirkens Kirkegaarde.

3) En særlig Lov, gældende for Pastor Rørdam alene. Selv om det ikke er unaturligt at tænke paa, om man ved en særlig Lov kunde give Pastor Rørdam Adgang til at benytte Folkekirkens Kirker uden derved at føres ind i det store Spørgsmaal om en almindelig Dissenterlov, og selv om dansk Kirkelovgivning ikke er uden Fortilfælde med særlige Love, forekommer det mig i dette Tilfælde at være meget vanskeligt, og de tidligere Særlove kan ikke uden videre paralleliseres med Forholdene nu. Giver man Ryslinge Frimenighed en Tilladelse, vil det være meget vanskeligt at modsætte sig en Henvendelse fra de unitariske frie